AANDHEMEL.

Die son sink neer in sterwenswee
En maak die weste 'n vuur'ge see
En toon aan my—wat neergang vrees—
Dat sterwe in heerlikheid kan wees.

Terwyl ek in die laaiing staar
Kan ek uit vreemde gloed ontwaar
Vér agter son en vuurgordyn
'n Baan wat soos 'n pad my skyn.

As uit my le'e die lewe ril
U, Ewig Lig, my siel deurtril
Bring my dan na dié Ligsee aan
Laat my die weg daar gunder gaan.

Laat tog nie dat u vlamme-wa
Met vuur'ge perd' my opwaarts dra
Gun my te voet die goue pad
Sò met my oog op Hemelstad.

MARTIN MEERMAN.